

juli 1831, waarin Cocheret zichzelf als predikant min of meer aanbood, deed hij verslag van de gebeurtenissen. Hij beschreef daarin dat op zondag 30 augustus (moet zijn 29 augustus) de kerkdienst uit voorzorg niet doorging. De twee daar opvolgende zondagen telde de samenkomst slechts 20 bezoekers. Een week daarna werd het hem onmogelijk gemaakt voor te gaan in een kerkdienst te Hoey. De volgende dag, bij terugkomst te Luik, was de spanning zo hoog opgelopen dat het hem raadzaam leek de stad te verlaten in afwachting van betere tijden. Een uur na zijn vertrek poogde men hem thuis te arresteren. Was het de bedoeling hem, als Kinker, te gijzelen? Het was Cocheret in ieder geval onmogelijk terug te keren naar zijn standplaats, en geheel berooid vond hij een onderkomen te 's Hertogenbosch, waar zijn gezin reeds enige tijd verbleef.⁵⁶ In een brief van 18 oktober deed hij, vanuit 's Hertogenbosch, verslag aan het Departement. Tevens bood hij zijn diensten aan, ook voor de dienst aan het front.⁵⁷ In een brief van 6 november gaf hij opening van zaken aan het klassikaal Bestuur van de classis Maastricht.⁵⁸

Vanuit 's Hertogenbosch richtte Cocheret een verzoek aan het Ministerie van Oorlog om uitbetaling van zijn achterstallig traktement, hetgeen op 16 december werd ingewilligd.⁵⁹ Bij Koninklijk Besluit van 12 november 1830, 59, was namelijk bepaald dat alle ambtenaren die waren uitgeweken naar de noordelijke Nederlanden doorbetaald zouden worden, zij het dat zij voortaan de helft van hun salaris ontvingen. Zijn jaarwedde als garnizoenspredikant bedroeg f 1.400, vanaf oktober 1830 ontving hij derhalve f 700.⁶⁰ Zijn werk als gemeentepredikant werd gehonoreerd met een bedrag van f 750, en na de Opstand ontving hij daarvan nog f 375 vanwege het Departement betreffende de Hervormde Eredienst.

De kerkeraad van Luik heeft, blijkens de gegevens van Boudin, in november 1830 reeds een poging gedaan Cocheret terug te krijgen, maar Cocheret antwoordde in een brief van 17 november dat hij weigerde terug te keren. 'Comment pouvait-il rentrer dans un pays à l'état provisoire et incertain, où tout Hollandais était considéré comme un

ennemi exécrable?' Wel bemiddelde hij bij de teruggave van enkele kerkelijke stukken aan de kerkeraad van Luik.⁶¹ Toch was hij niet geheel zeker van zijn zaak, en in december 1830 reisde hij opnieuw naar Den Haag om advies te vragen. Naar aanleiding van dit bezoek schreef hij 15 december aan de kerkeraad van Luik dat het Departement een eventuele beslissing terug te keren zou steunen, maar de gemeente zou zelf voor het traktement moeten zorgen. Verder achtte hij de situatie niet veilig genoeg voor een Hollander. De kerkeraad van Luik schreef 21 december 1830 aan Cocheret, dat hij zijn inkomsten niet kon garanderen, en toen het de kerkeraad van Luik duidelijk werd dat Cocheret niet meer terug zou keren, werd op 1 november 1831 de 'acte de détachement' opgemaakt.⁶² Nadien werden er nog enige brieven uitgewisseld over het archief. Stukken daaruit waren uit Luik verdwenen, en de kerkeraad verzocht Cocheret dringend deze te retourneren. De toon is lichtelijk geïrriteerd.⁶³ Op 16 mei 1831 stuurde Cocheret het Departement bericht van zijn verhuizing naar Amsterdam, waar hij tijdelijk inwoonde bij zijn vader, Barnsteeg 20, en naarstig op zoek ging naar een nieuwe betrekking.⁶⁴ In lid 4 van het Koninklijk Besluit van 12 november werd bepaald dat de uitgeweken ambtenaren in voor hen geschikte betrekkingen zouden worden gesteld en dat zij bij vacatures voorrang genoten, maar het lijkt erop dat Cocheret als garnizoenspredikant overbodig was. Van der Bank is bij herhaling opgetreden als belangenbehartiger van de kerk van Luik op de Réunion. Zelfs heeft men nog een poging gedaan hem terug te krijgen als predikant, maar Van der Bank weigerde in verband met de instabiele politieke situatie en de onzekere financiële vooruitzichten.⁶⁵ Het zijn, met andere woorden, dezelfde redenen die eerder Cocheret had aangevoerd om niet terug te keren.

Hervormd hulpprediker te Amsterdam (1832-1853) In het archief van de Waalse Gemeente van Amsterdam trof ik in de jaren 1831 en 1832 geen sporen van Cocheret aan.⁶⁶ Wel ontving hij gedurende enige jaren nog uitnodigingen voor de jaarlijkse Réunion, die hij ook enkele malen bezocht. Toen